

[Steen Folke.]

vet, og der er ikke nogen bestemmelser i loven, som siger, at denne støtte skal gå til grønlandere og ikke til danskere.

Man kan altså forudsige, at det vil blive en lov, der vil medvirke til at styrke og cementere den danske dominans i det grønlandske erhvervsliv. Jeg vil gerne understrege, at det finder jeg ganske overordentlig uheldigt. Jeg mener, at det er en af de beklageligste ting ved den førte Grønlandspolitik, siden G 50- og G 60-betænkningerne har lagt retningslinjerne, at danskere i så høj grad er kommet til at sidde på det private erhvervsliv i Grønland.

Jeg synes, det er meget kedeligt, at man her lægger op til at styrke denne danske dominans. Allerede som det er nu, har danske erhvervsudøvere opnået erhvervsstøttelån, og der er mange eksempler på, hvordan penge har været spildt, når danskere efter et par år rejser tilbage til Danmark, uden at deres forretninger kan videreføres. Der er filialer af velkonsoliderede danske firmaer, der har opnået væsentlige støttebeløb, jeg kan nævne Julianehåb Konserverfabrik, som for nogle år siden fik en lille million kroner i støtte.

Der er altså eksempler allerede, og der er ingen tvivl om, at med udvidelsen til de sektorer, som forslaget drejer sig om, vil danske privatpersoner, danske mestre og danske virksomhedsindehavere i højere grad få denne erhvervsstøtte. Det er efter vores mening særdeles beklageligt, da vi mener, at det vil være katastrofalt for udviklingen i Grønland, hvis et dansk ledet og domineret erhvervsliv bider sig fast i udviklingen.

Ministeren for Grønland (Jørgen Peder Hansen):

Ved behandlingen af det forrige lovforslag lå der ligesom lidt af en anklage fra hr. Steen Folke mod mig i anledning af, at lovforslaget efter hr. Steen Folkes opfattelse ikke udtrykte – og det var jo også rigtigt – de synspunkter, som et flertal i Grønlands landsråd stod bag.

Nu da hr. Steen Folke har nogle specielle synspunkter på det foreliggende lovforslag, der drejer sig om erhvervsstøtte i Grønland, vil jeg gerne oplyse, at dette lovforslag er vedtaget, det er anbefalet af Grønlands landsråd, og jeg har altså fremsat det.

Jeg konstaterer, at det, der var hr. Steen Folkes synspunkt ved det forrige lovforslag, lige-

som ikke rigtig holder stik, når det drejer sig om det foreliggende lovforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1–3 og dels overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov for Grønland om kommuneskat. (Indførelse af landsskat).

(Lovforslag nr. L 106. Fremsat 17/3 77. Første behandling 12/4 77. Betænkning 5/5 77).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Ændringsforslag nr. 1, § 1, således ændret, § 2, og ændringsforslag nr. 2 om indsættelse af en ny paragraf vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov for Grønland om arealanvendelse, byudvikling og bebyggelse.

(Lovforslag nr. L 107. Fremsat 17/3 77. Første behandling 12/4 77. Betænkning 5/5 77).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

§§ 1–20, ændringsforslag nr. 1, § 21, således ændret, §§ 22–26, ændringsforslag nr. 2 og § 27 således ændret vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om blyindhold m.v. i motorbenzin.

(Lovforslag nr. L 61. Fremsat 10/3 77. Første behandling 18/3 77. Betænkning 10/5 77).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Waldorff (VS):

Der har i miljøudvalget på ét bestemt punkt været en sjælden enighed. Denne enighed har drejet sig om de sundhedsskadelige virkninger af bly på den menneskelige organisme. Der har også været enighed om, at visse grupper var specielt udsat for blypåvirkningen. Jeg tror faktisk kun, der er ét medlem, nemlig hr. Langsted fra centrum-demokraterne, som synes, at det kunne være sundt at have lidt bly i kroppen. Også på anden måde har der været enighed, nemlig om, at en væsentlig del af det skadelige bly, man bliver udsat for, stammer fra bilkørsel, fra udstødningen, fra benzinen.

Når man så har konstateret denne enighed, kan man undre sig over, hvorfor man ikke har kunnet komme videre med nedsættelse af grænsen for blyindholdet end til 0,40 g pr. l, især i betragtning af, at udvalget har fået tilstillet et svar fra ministeren, der siger, at man i et enkelt område i Vesttyskland, hvor man har lavet luftmålinger, har konstateret, at på ét år har en nedsættelse af grænsen til 0,15 g pr. l betydet, at blykoncentrationen i luften er faldet med 65 pct. Der findes ikke en samlet opgørelse fra Vesttyskland, man har åbenbart kun dette eksempel, men det er meget talende.

Der har været betænkelighed med hensyn til at sætte grænsen lavere, end den er blevet sat i det forslag til bekendtgørelse, som følger med lovforslaget. Der har her været talt om de aromatiske kulbrinter, kræftfremkaldende aromater fra benzin, som naturligvis skaber betænkelighed. Der vil ske en vis ændring af benzinen sammensætning, når man fjerner blyet. Men over for det må anføres, at den samlede påvirkning af miljøet, som kommer fra aromater fra benzinen, ligger i størrelsesordenen 7–10 pct., altså ikke betydningsfuld i forhold til alle de andre kræftfremkaldende aromater, som folk bliver udsat for.

Det virkelige svar på, hvorfor man ikke har sænket grænsen yderligere, er naturligvis økonomien i det hele. Man er enig om, at en nedsættelse til 0,40 g pr. l betyder småpenge, den kan man altså godt tage med, mens man altså ved en nedsættelse til 0,15 g nok må regne med at skulle ryste op med nogle flere kroner, og så begynder det at blive lidt sløjt med at tage hensyn til de menneskelige konsekvenser.

Man har fået en opgørelse fra Oliebranchens Fællesrepræsentation, der viser, at det vil koste 300 mill. kr. at gennemføre en sænkning af